

9.IX. 2019.	PONEDJELJAK <i>Petar Claver</i>	za duše u čistilištu i na nakanu + Željka, Marija i Mijo Capić	7 18:30
10.IX. 2019.	UTORAK <i>Nikola Tolentinski</i>	+ Antun, Josip i ob. Bušić na nakanu	7 18:30
11.IX. 2019.	SRIJEDA <i>Danijel</i>	za zdravlje i sreću roditelja + Janja, Maja, Franjo i ob. Jozinović i Matijević	7 18:30
12.IX. 2019.	ČETVRTAK <i>Ime Marijino</i>	na nakanu + Mirko, Ana i Mladen Ozmec	7 18:30
13.IX. 2019.	PETAK <i>Ivan Zlatousti</i>	na č. sv. Antunu za sreću i zdravlje obitelji i za uspjeh u školi + Katarina i Vinko Škrobot	7 18:30
14.IX. 2019.	SUBOTA <i>Uzvišenje sv. Križa</i>	+Jakov i Jaga Rudelić i ob. Štefanac + Slavica Horvat, ob. Glavica i Kešer i za duše u čistilištu	7 18:30
15.IX. 2019.	24. nedjelja kroz godinu	+ Ibrahim Jakić ŽUPNA + Branko Momčilović + Valent i Terezija Mikšić	7 9:30 11:30 18:30

Beča. Hrvatski i ugarski krajevi su u drugoj polovici 17. st. bili trajno pod udarom Osmanlija, ali se opasnost sve više širila i na druga dublja područja Habsburške Monarhije, a posebno je opasno bilo od sredine srpnja do sredine rujna 1683. god., kada su Turci s oko 200.000 osvajača, opkolili Beč. U tim su teškim trenucima stanovnici, svjesni bespomoćnosti ljudskih snaga, jednodušno zavapili Majci Božjoj (bio je blagdan Velike Gospe). Odjednom je požar prestao, a to je ohrabrilo vojnike koji su dobili novu snagu u obrani grada. Crkve su dan i noć bile pune vjernika koji su jednodušno molili Marijin zagovor u obrani. U obranu je došao poljski kralj Jan III. Sobieski, a kako je to bilo na blagdan Male Gospe, Bečani su opet izravno osjetili zagovor Majke Božje. Kralj je svoje vojnike pozvao da u ime Marijino krenu u bitku, te je 12. rujna 1683. god. kršćanska vojska svom silinom udarila na Osmanlije, tako da su ovi pobjegli ostavljajući za sobom ranjenike, ubijene, gotovo svu municiju, pa čak i ratnu zastavu. U zahvalu na tu važnu bitku tadašnji papa Inocent XI. proširio je blagdan Imena Marijina na cijelu Crkvu i odredio da se on slavi u nedjelju nakon Male Gospe, a papa Pio X. premjestio je slavlje na 12. rujna, dan kada je pobjeda i ostvarena. Mnogi drže da Marijino ime dolazi od hebrejski Mirjam, (tj. ona koja je od Boga (Jahve) ljubljena. Neki pak njegovo značenje tumače s lijepa, gazdarica, gospođa itd.

mr. sc. Snježana Majdandžić-Gladić

ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-ke@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 35 — Godina XII — 8. rujna 2019. godine

23. nedjelja kroz godinu - godina C

NEPODIJELJENA LJUBAV

Evangelje: Lk 14,25-33

U ono vrijeme: S Isusom je putovalo silno mnoštvo. On se okrene i reče im: »Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik! I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik! Tko od vas, nakan graditi kulu, neće prije sjesti i proračunati troškove ima li čime dovršiti: da ga ne bi – pošto već postavi temelj, a ne mogne dovršiti – počeli ismijevati svi koji to vide: 'Ovaj čovjek počeo graditi, a ne može dovršiti!' Ili koji kralj kad polazi da se zarati s drugim kraljem, neće prije sjesti i promisliti može li s deset tisuća presresti onoga koji na nj dolazi s dvadeset tisuća? Ako ne može, dok je onaj još daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir. Tako dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik.«

Ostala čitanja: Mud 9,13-19; Filem 9b-10. 12-17;

Prvo čitanje dvadeset treće nedjelje kroz godinu uzeto je iz Knjige Mudrosti, a ima naslov »Molitva za mudrost«. Vrhunac te molitve je priznanje da mudrost može poznati samo onaj komu je od Boga dan duh mudrosti. I mi imamo potrebu božanskog dara mudrosti, jer osjećamo da ovozemaljska mudrost ne može pružiti odgovor na tjeskobna pitanja života i smrti. Drugo čitanje je odlomak iz dirljivog pisma Filemonu u kojem sveti Pavao, koji naziva sebe »starcem«, moli za odbjeglog roba Onezima i moli Filemona da ga primi natrag ne samo kao roba, nego kao brata u vjeri. Poticaj je to i za nas da produbimo istinu kako su svi kršćani ovoga svijeta zapravo naša braća i sestre u vjeri, da svi skupa tvorimo veliku obitelj Božjeg naroda. Evangelje ove nedjelje možda neće svi moći doživjeti kao radosnu vijest. Isus govori o mržnji, o križu i o odricanju. »Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik! I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik!« Kako može netko mrziti vlastite roditelje koji su mu darovali život, znajući da su roditelji Božji dar za nas; može li se mrziti dar Božji? Kako netko može mrziti samoga sebe, kad znamo, da smo Božja stvorenja i njegova ljubljena djeca; može li se mrziti Božje djelo? je da Isus nije htio mržnju jer je on sam poticao na ljubav prema svima i na

oproštenje svih uvreda. Neki tumači Svetoga pisma da bi spasili ovaj odlomak, riječ »mrziti« prevode sa »manje voljeti«, ali to malo mijenja na stvari. Kad, naime, kažemo »manje voljeti«, onda pravimo neku vrstu usporedbe, npr. ako Boga volimo s 90% ljubavi, onda bismo roditelje smjeli voljeti samo s 80%, prijatelje sa 70% i tako dalje. Osjećamo kako je to nemoguća logika, jer se ljubav ne može ni dijeliti ni mjeriti. Imamo samo jedno srce i s tim jednim srcem volimo i Boga i ljude. Drugi tumači misle da bi se Isusove riječi mogle tumačiti tako da kažemo kako Boga moramo voljeti iznad svega, a ostale ljude i stvari »ostatkom« ljubavi. No, ni ovakva logika nije od velike pomoći, ako je primijenimo na svagdanji, konkretni život. Neobično zvuči ovakva logika: više volim roditelje, nego druge ljude, više volim svoj narod, nego druge narode. Takav pristup ljubavi ne daje nam ključ za razumijevanje Isusovih riječi. Da je Isus više volio svog nebeskog Oca, nego nas ljude, ne bi se utjelovio i podnio smrt na križu za nas iz ljubavi prema nama ljudima. Da su sveta Braća Ćiril i Metod više voljeli svoju zemlju, nego naše krajeve i naše narode, onda sigurno ne bi napustili svoju zemlju i došli da našim precima naviještaju radosnu vijest evanđelja. Da je otac Ante Gabrić više volio svoju domovinu nego Indiju, ne bi se otisnuo preko oceana da čitav svoj život posveti siromašnima u Bengaliji. Da bismo pronašli dublji smisao Isusovih riječi, moramo krenuti od činjenice da je Isus uvijek naviještao radosnu vijest i govorio o takvim istinama koje se tiču dubine ljudskog života. Ova dva elementa moramo naći i u ovom evanđeoskom odlomku. Čini se da možemo naći koristan ključ za razumijevanje Isusovih riječi u načinu kako Isus formulira svoj poziv. On govori na uvjetan način: »Dođe li tko k meni«, tj. ako tko hoće ići za njim. Ne radi se dakle ni o kakvoj prisili, nego o slobodnom izboru. Ako želimo biti Isusovi učenici, onda to mora biti iz ljubavi prema njemu, a ne iz drugih razloga. Ovdje se radi zapravo o opravdanju naše vjere, pa nedjeljno evanđelje nas poziva da preispitamo svoju vjeru, kakvoću naše ljubavi prema Isusu. Potvrdu za ovakvo tumačenje Isusovih riječi imamo u samom evanđelju. Značajna je rečenica kojom evanđelist počinje svoj izvještaj: »Okolo Isusa skupilo se veliko mnoštvo, a on se okrenuo prema njima i ovako pogovorio: Dođe li tko k meni...« Promislimo zašto su se svi ti ljudi gurali oko Isusa? Sigurno ga nisu svi tražili iz čiste ljubavi. Vjerojatno je bilo među njima takvih koji su se nadali nekoj koristi za sebe ili za svoju obitelj. Prema tome ti ljudi su više voljeli sebe i svoju obitelj nego Isusa. Isus i nas pita zašto smo kršćani: iz čiste ljubavi prema njemu, ili se i mi nadamo kakvoj koristi od činjenice da smo vjernici?

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

SJEDNICA ŽPV-a

U ponedjeljak, 9. rujna u 19,30 održat će se treća sjednica ŽPV-a.

UPIS PRVOPRIČESNIKA

U subotu, 14. i 21. rujna od 9 do 11 sati biti će upis ovogodišnjih prvopričesnika. Molimo roditelje da u to vrijeme dođu sa svojom djecom da se upoznaju s planom vjeronaučne pouke.

Župni vjeronauk za sve razrede osnovne škole započet će početkom mjeseca listopada.

KATEKUMENI

Svake godine javljaju se odrasli kandidati koji ili nisu kršteni pa traže krštenje ili su kršteni, a nisu prošli osnovni vjeronauk za primanje sakramenta prve ispovijedi, pričesti ili krizme. Molimo da se jave do početka listopada kada će za njih biti organizirana posebna pouka. Obvezatno je od listopada pa do Uskrsa pohađati takvu pouku. Često se javljaju pojedinci koji bi to htjeli obaviti što prije. Uz najbolju volju, upravo jer držimo do naših svetinja ne možemo to učiniti "na brzinu".

RADOVI NA OBNOVI FASADE SAMOSTANA

Vjerujem da ste primijetili da je postavljena skela na istočnoj strani samostana. Obnavljat će se fasada. U tom financijski sudjeluju Ministarstvo kulture RH i Grad Koprivnica. Radovi će uskoro započeti.

Ime Marijino

12. rujna Crkva slavi blagdan Imena Marijina, kojim s jedne strane želi izraziti svetost i uzvišenost Bogorodice iznad svih ljudi, kao naše zagovornice i posrednice, a s druge strane prisjetiti se konkretnih povijesnih okolnosti iz 17. st., kada je kršćanska vojska zavapila Djevici Mariji za pomoć u obrani od turskih navala koje su prijetile osvajanju Beča i padu Habsburške Monarhije. Biblijskim osobama redovito su nadijevana imena koja su imala određena značenja, a slično se činilo i u tradiciji Katoličke Crkve do najnovijih vremena, kada se pažljivo pazilo da roditelji (nerijetko su to činili župnici) daju svojoj djeci takva imena koja su povezana s velikanima i istinama katoličke vjere, a izbjegavala su se "moderna imena" bez svoga značenja. Prepoznajući posebnu ulogu Blažene Djevice Marije, Crkva je još odavno počela slaviti i Marijino ime, odnosno častiti Djevicu Mariju kao onu koja je posebna od svih ljudi, kao onu koja je izuzeta od grijeha, koja je sav svoj život predala Bogu i čijoj poslušnosti i spremnosti možemo zahvaliti da je imala čast, ali i tešku zadaću biti Majka Spasiteljeva. Po toj svojoj spremnosti i poniznosti Marija je nagrađena nebeskom slavom i postala je Majka Crkve i naša Majka. Prema povijesnim svjedočanstvima, kao blagdan Ime Marijino se počelo najprije častiti u španjolskoj još 1513. god., kasnije je prošireno i u Napuljskom Kraljevstvu, a u cijelu ga je Crkvu uveo papa Inocent XI., i to kao zahvalu za izbornu pobjedu kršćanske vojske nad Turcima kod